

BUTLLETÍ CEC-MASVIDAL

idioma: català

novembre - desembre 2018

núm. 23/ 122018

Notícies

Sortida missionera:

Us informem que per al primer trimestre de 2019 preveiem una sortida missionera a Sud-Amèrica, encara per concretar.

Són dos els projectes que estem valorant:

- Treball de camp a la regió rural d'Arica, a la frontera entre Xile i el Perú.

- Immersió i formació en un programa cristià especial per a joves que lluiten contra la drogoaddicció, a la regió uruguaiana de Canelones.

Tan aviat com tinguem confirmada la destinació, us informarem de les dates i les activitats previstes.

Advent i Nadal:

Aprofitem l'ocasió per a felicitar-vos el Nadal i desitjar-vos moltes benediccions per a l'any nou que encetem.

Si l'Advent i el Nadal no són només un temps de commemoració d'Aquell que va venir entre nosaltres sinó també una espera confiada i activa d'Aquell que ha de tornar, visquem sense donar per fet que aquesta vinguda no serà aviat.

Desitgem que per al 2019, ens seguim acompanyant i donant suport en aquest ministeri de servei i de missió que defineix la CEC-Masvidal.

'El Cenacle':

Són molts els qui ja tenen a les mans el devocionari cristià en català, disposats a començar l'any amb una bonica reflexió bíblica cada dia.

Ara podeu també adquirir 'El Cenacle' a les llibreries barcelonines:

- Editorial Claret (Roger de Llúria, 5)
- Llibreria Abba (Girona, 7)

Menjador social 'Terribas-Roura':

Continuen les activitats al menjador social i banc d'aliments que la CEC-Masvidal va impulsar a la ciutat de Bata (GE). L'església local ha incorporat també la gestió de roba feta servir. Us engresquem perquè seguim pregant per aquesta obra social evangèlica.

DÉU TAMBÉ VA ENTERRAR EL SEU FILL AL CAMP MISSIONER.

Vaig trobar un recordatori del que costaria servir al Senyor quan vaig visitar les tombes missioneres a Nigèria.

Petites tombes

La majoria de les tombes d'aquest cementiri són petites. Monticles d'un o dos metres predominen en lloc de l'estàndard de tres metres. Prop de quaranta tombes contenen els cossos dels nens petits. Els pares missioners els van portar a un ambient hostil on la malaltia i les dificultats van tenir un gran cost.

Com a visitant del cementiri, només especulava les causes de les seves morts. Molts van morir per les infames febres africanes.

El dolor dels pares

Què els va passar als pares que van deixar tant de si mateixos al cementiri? L'Ian i la June Hay van entrar en aquest cementiri el 1952, per enterrar el seu fill petit.

Van tornar a aquest mateix lloc tres anys després, per enterrar l'altre dels bessons. Un tercer fill va morir més tard de leucèmia.

L'Ian, finalment, es va convertir en el director internacional de SIM [*Societat Internacional Missionera*]. Avui els Hay testimonien la fidelitat de Déu enmig del més gran dolor de la vida: "Déu encara està cridant alguns pares a realitzar un sacrifici final".

Tractant d'entendre

El cementiri a Miango ens ensenya sobre Déu i sobre la Seva gràcia. Testifica que Déu no és un avi amorós que satisfà tots els nostres desitjos.

I ens mostra que la gràcia de Déu, encara que és gratuïta, certament no és barata.

L'única manera d'entendre el perquè de les tombes a Miango és recordant que Déu també va enterrar el Seu Fill en el camp missioner.

Dr. Charles White
Professor de la Universitat Spring Arbor
Michigan (EUA) - Vamos (SIM) n.81, 12- 2018

Ajuda'ns a ajudar.

Triodos Bank NV S.E.

Titular: Comunitat Ecumènica Cristiana Jaume Masvidal

IBAN: ES63 1491 0001 21 3000089467

(clica sobre el logo)